

[Kirkegaard]

kan næppe bestrides, at det også i faglig henseende er problematisk.

Vi står altså i en situation, hvor vi for færre penge kan give det samme antal studerende en bedre uddannelse. Der er derfor god grund til at støtte undervisningsministerens forslag om at begrænse antallet af seminarier.

Spørgsmålet er dernæst, hvor begrænsningen skal finde sted. I bemærkningerne til lovforslaget har ministeren redegjort for de kriterier, der er lagt til grund for udvælgelsen af de seminarier, som er omfattet af forslaget. Det drejer sig bl.a. om ansøgstallet, bygningernes standard og muligheden for at benytte disse til andre formål. Endvidere har ministeren anført geografiske kriterier, så der er taget hensyn til seminariernes indbyrdes afstand, ligesom de mindre tætbefolkede egne med få uddannelses-tilbud fortsat ønskes tilgodeset. Det Konservative Folkeparti er enig i, at disse kriterier er særdeles relevante at tage i anvendelse.

Lovforslag nr. L 124 bygger dels på den skitse, som undervisningsministeren lagde frem den 31. august 1988, dels på de forslag til ændringer, som er fremkommet fra de regionale udvalg. Ministeren har i høj grad lyttet til synspunkterne fra de regionale udvalg, hvad der i øvrigt kun er naturligt, for hvis man ikke ønskede at lytte til disse udvalg, skulle de naturligvis aldrig have været nedsat. På denne baggrund kan vi tilslutte os ministerens lovforslag nr. L 124.

Med hensyn til lovforslag nr. L 125 om Det Nødvendige Seminarium i Tvind kan jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti aldrig har været begejstrede for den holdningsmæssige baggrund for Tvindseminariet, og vi har ofte kritiseret den måde, hvorpå man i Tvind har forvaltet undervisningsopgaven. Vi anerkender imidlertid den frihedstradition, som præger dansk uddannelsespolitik så stærkt. Der skal være frihed såvel for Loke som for Thor.

Når vi kan støtte undervisningsministerens forslag om at fjerne statstilskuddet, skyldes det, at Tvindseminariet – selv i en tid, hvor ansøgerne står på nakken af hinanden for at komme ind på andre seminarier – har haft betydelige vanskeligheder ved at tiltrække og fastholde studerende. Vi kan derfor støtte forslaget om at fjerne de statslige tilskud til seminariet i Tvind og om, at studiepladserne overføres til andre seminarier, hvortil der ikke mangler ansøgere.

Afslutningsvis vil jeg sige, at der efterhånden er gået ganske lang tid, siden undervisningsministeren fremlagde sin skitse den 31. august 1988. Det har været en meget belastende periode for de ansatte, for institutionerne, for de studerende og også for de aktiviteter, der hører hjemme på disse uddannelsesinstitutioner. Der er, uanset hvad slutresultatet bliver, behov for en afklaring, og jeg vil indtrængende anmode alle parter om at medvirke til, at denne afklaring sker hurtigt.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Efter næsten 3½ måneds venten, usikkerhed og uro på samtlige 49 lærer-, børnehave- og fritidspædagogseminarier har vi omsider fået udspillet om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier.

Formålet med forslaget er – og det lægger ministeren da heller ikke skjul på – at opnå besparelser på 29 mio. kr. Som forsøg på at skabe et alibi for denne kæmpeombrydning af dansk seminarieverden fremfører ministeren, at der ved praktisk taget alle seminarier skal optages mindst tre hold for derved at skabe et bedre fagligt miljø. Hvis det kunne imødekommes ved at bevare to fysiske enheder de steder, hvor der er små afstande imellem seminarierne, var det nok at foretrække.

Ingen kan vel have noget imod at skabe et bedre fagligt miljø, så hvis det var det facit, der blev opnået og accepteret af de 16 berørte seminarier, var det ikke så galt. Men er det nu det, der sker? Næppe. Trods gode viljer ved tidligere sammenlægninger skræmmer sporene, og her er der tale om, at hvert fjerde af landets seminarier bliver berørt af dette lovforslag.

Jeg ryster ved tanken om, hvilket arbejds- og studieklima der vil være på disse uddannelsessteder i de kommende mange år.

Ministeren begrunder de sidste 10–15 års voldsomme nedskæringer på netop disse uddannelsesområder med et faldende behov for lærere og pædagoger og en lavere søgning til seminarierne. Den kraftige nedgang i antallet af studerende har ikke medført en tilsvarende reduktion i antallet af seminarier, påstår ministeren. Jeg tror nok, hr. minister, at man i Gedved, Silkeborg og Ranum og hos forhenværende personale mange andre steder vil mene, at den sidste påstand er en sandhed med modifikationer.